

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DNR-5.730.47.2020.KS

Warszawa, 15.04.2021 r.

DECYZJA DNR-2/64/2021

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej wprowadzonej do obrotu przez Slimebox spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Piasecznie zabawki *JELLY JAR transparent kod EAN 5907616604026*, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-2/38/2021 z 26 lutego 2021 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298 oraz z 2021 r. poz. 54 i 187) oraz art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2021 r. poz. 514), utrzymuje w mocy zaskarżony pkt 2 decyzji.

UZASADNIENIE

Pismem z 15 marca 2021 r. (wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 19 marca 2021 r.) przedsiębiorca Slimebox sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie (dalej jako „strona postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”) nr DNR-2/38/2021 z 26 lutego 2021 r. We wniosku przedsiębiorca wniósł o zmianę pkt 2 zaskarżonej decyzji poprzez wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 1 000 zł.

Pismem z 23 marca 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o wynikającym z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), (dalej jako „Kodeks postępowania administracyjnego”) prawie do czynnego udział w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiadania się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Jednocześnie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie wszystkich dowodów które potwierdzają zawarte we wniosku twierdzenia. Strona postępowania nie ustosunkowała się do tego pisma ani nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Do wydania zaskarżonej decyzji doszło w następującym stanie faktycznym i prawnym.

Postępowanie administracyjne w sprawie zabawki *JELLY JAR transparent kod EAN 5907616604026* zostało wszczęte przez Prezesa UOKiK w związku z przekazanymi przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej aktami kontroli.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie (sprawozdanie z badań nr 397/2019 z 9 grudnia 2019 r.) wykazały, że zabawka *JELLY JAR transparent kod EAN 5907616604026* nie spełnia wymagań zawartych w pkt 4.2 normy PN-EN 71-3+A3:2018-09 *Bezpieczeństwo zabawek. Część 3: Migracja pierwiastków*, ze względu na przekroczoną, dopuszczalną wartość migracji boru z materiału zabawki. Stwierdzono zawartość boru na poziomie $361,67 \pm 263,80$ mg/kg, przy dopuszczalnej wartości granicznej migracji boru ≤ 300 mg/kg.

Opierając się o ustalenia kontroli, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego i pismem z 10 marca 2020 r. zawiadomił przedsiębiorcę Slimebox sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego. Postanowieniem z 23 kwietnia 2020 r. Prezes UOKiK wyznaczył temu przedsiębiorcy termin 60 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu, zaprzestanie jego udostępniania, zniszczenie oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach i wskazał, jakie dowody należy przedstawić.

W toku postępowania strona zakwestionowała wyniki badania zabawki stanowiące podstawę do jego wszczęcia i wniosła o zbadanie próbki kontrolnej. W związku z tym, Prezes UOKiK zlecił Laboratorium Nawozów i Wyrobów Chemicznych Oddziału PCBC S.A. w Pile przeprowadzenie badań laboratoryjnych próbki kontrolnej wyrobu. Badania

laboratoryjne wykazały, że zabawka *JELLY JAR transparent kod EAN 5907616604026* nie spełnia wymagań zawartych w pkt 4.2 normy PN-EN 71-3+A3:2018-09 *Bezpieczeństwo zabawek. Część 3: Migracja pierwiastków*, w zakresie migracji boru z materiału zabawki. Stwierdzono zawartość boru na poziomie 375 ± 45 mg/kg, przy dopuszczalnej wartości granicznej migracji boru ≤ 300 mg/kg (sprawozdanie z badań Nr BP.PL/368/2020/JF z 8 września 2020 r.).

Pismem z 21 września 2020 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania 30 – dniowy termin na przedstawienie dowodów wykonania postanowienia. Zważywszy, że pismo zostało doręczone 24 sierpnia 2020 r., termin na przekazanie dowodów upływał 26 października 2020 r.

W toku prowadzonego postępowania, strona postępowania przedstawiła zestawienie pięciu odbiorców wyrobu, oświadczenia dwóch kontrahentów o braku wyrobu w ofercie handlowej, faktury korygujące na okoliczność zwrotu 55 sztuk zabawki przez dwóch odbiorców, fakturę sprzedaży zastępującą fakturę korektę wobec zniszczenia przez jednego kontrahenta pięciu sztuk wyrobów znajdujących się w jego posiadaniu, oświadczenie o zaprzestaniu udostępniania zabawek znajdujących się na stanie magazynowym w ilości 1 145 sztuk z uwzględnieniem zwrotów i przekazaniu tych wyrobów do utylizacji oraz Kartę Przekazania Odpadów. Na dowód powiadomienia konsumentów o niezgodnościach wyrobu, strona postępowania przekazała opublikowane ogłoszenia prasowe oraz wydruk komunikatu internetowego.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr DNR-2/38/2021 z 26 lutego 2021 r. Prezes UOKiK umorzył postępowanie w sprawie zabawki *JELLY JAR transparent kod EAN 5907616604026* niezgodnej z wymaganiami w związku z wycofaniem wyrobu z obrotu, zaprzestaniem jej udostępniania, zniszczeniem i powiadomieniem użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach (pkt 1 sentencji decyzji), nałożył na stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł za wprowadzenie do obrotu zabawki niezgodnej z wymaganiami (pkt 2 sentencji) oraz zobowiązał stronę postępowania do poniesienia opłat za badania laboratoryjne zabawki (pkt 3 sentencji).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą ogólnej zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, wyrażonej w art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego, jest zapewnienie stronom postępowania prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, realizowanego poprzez złożenie odwołania od decyzji organu I instancji. Stosownie do art. 127 § 3 Kodeksu

postępowania administracyjnego, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że przez „ministra” należy rozumieć również Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcje ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonymi działami administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego. W świetle powyższego, od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK – będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów – przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-2/38/2021 z 26 lutego 2020 r. został złożony przez stronę postępowania w terminie.

Konstrukcja prawna odwołania jest oparta na zasadzie skargowości co oznacza, że postępowanie odwoławcze uruchamiane jest przez czynność procesową legitymowanego podmiotu - strony lub uczestnika na prawach strony. Wniesienie odwołania prowadzi do ponownego rozpatrzenia tej samej sprawy administracyjnej (tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym) oraz rozstrzygnięcie jej decyzją administracyjną przez organ drugiej instancji. Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu I instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (B. Adamiak w: B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks

postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2017). Organ jest zatem zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji.

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, jeżeli w przypadku rozstrzygnięcia złożonego z kilku odrębnych punktów strona wskazuje w odwołaniu, że zaskarża decyzję pierwszoinstancyjną tylko w określonej części, którą uważa za niekorzystną, to organ II instancji nie może wykroczyć poza tak wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego i obejmować rozpoznaniem i rozstrzygnięciem całą sprawę administracyjną. W takiej sytuacji ta część decyzji, którą strona nie objęła odwołaniem zyskuje przymiot ostateczności z upływem terminu do odwołania. W związku z tym, organ II instancji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu I instancji i ponownie rozpatrzyć sprawę także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia (*vide m.in.*: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 maja 2007 r., sygn. akt I OSK 556/06). Z uwagi na fakt, że w rozpatrywanym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania jednoznacznie zaskarżyła rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2 powyższej decyzji, rozstrzygnięcia zawarte w pkt 1 i 3 decyzji są ostateczne i prawomocne w trybie postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK w toku postępowania w II instancji ponownie dokonał analizy zgromadzonego materiału w zakresie objętym zaskarżeniem, a więc pkt 2 decyzji, nakładającego na stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł.

Slimebox sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie jest producentem zabawki *JELLY JAR transparent kod EAN 5907616604026* w rozumieniu art. 4 pkt 20 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Zgodnie ze wskazanym przepisem, przez producenta należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która wytwarza wyrób dla której ten wyrób zaprojektowano lub wytworzono, w celu wprowadzenia go do obrotu lub oddania do użytku pod własną nazwą lub znakiem towarowym. Na zabawce znajdują się dane strony postępowania, a ponadto przedsiębiorca ten wystawił deklarację zgodności dla zabawki i wskazał w niej, że jest producentem tego wyrobu. Zgodnie z przepisami prawa, przez deklarację zgodności rozumie się natomiast oświadczenie producenta, instalatora lub ich upoważnionego przedstawiciela albo prywatnego

importera, na ich wyłączną odpowiedzialność, że wyrób jest zgodny z wymaganiami (art. 4 pkt 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku).

Zgodnie z ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, ocena spełniania wymagań przez wyroby wprowadzone do obrotu należy do zadań organów nadzoru rynku, m.in. do Inspekcji Handlowej. W tym celu, organy te mogą poddać badaniom wyrób lub zlecić ich przeprowadzenie (art. 72 ustawy).

Zgodnie z art. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, wyroby wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku muszą spełniać wymagania. Wyroby, dla których określono wymagania w bezpośrednio stosowanym unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym lub przepisach wdrażających unijne prawodawstwo harmonizacyjne, w tym przepisach wydawanych na podstawie art. 12 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku podlegają obowiązkowej ocenie zgodności przed wprowadzeniem do obrotu lub oddaniem do użytku (art. 7 ust. 1 ustawy). Jedną z takich grup wyrobów są zabawki.

Zgodnie z § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (Dz. U. z 2019 r. poz. 1816) (dalej jako „rozporządzenie w sprawie wymagań dla zabawek”), w § 5 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia oraz w pkt 1 - 6 załącznika nr 1 do rozporządzenia określono wymagania dla zabawek. Zabawką jest wyrób zaprojektowany lub przeznaczony do zabawy oraz wyrób, który ze względu na swoje cechy charakterystyczne lub wygląd może być użyty do zabawy przez dzieci w wieku poniżej 14 lat (§ 2 pkt 1 rozporządzenia).

Zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wymagań dla zabawek, zabawki, a także zawarte w nich substancje chemiczne nie mogą stanowić zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia dzieci lub osób trzecich podczas przewidywanego okresu ich użytkowania, zgodnie z przeznaczeniem lub w sposób możliwy do przewidzenia, z uwzględnieniem zachowania się dzieci.

Wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku wyrobu niezgodnego z wymaganiami stanowi naruszenie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i - zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy – uprawnia Prezesa UOKiK do nałożenia na producenta, importera albo instalatora który wprowadził taki wyrób do obrotu kary pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z 15 marca 2021 r. strona postępowania wniosła o uchylenie pkt 2 zaskarżonej decyzji i wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 1 000 zł.

Strona postępowania podniosła zarzut naruszenia prawa materialnego, tj. art. 97 ust. 3 pkt 1, 4 oraz 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zw. z art. 81a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez uwzględnienie w niedostatecznym stopniu okoliczności i wagi naruszenia przez nią prawa.

Zgodnie z art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, wymierzając karę pieniężną, o której mowa w art. 88-96, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK wskazał, że analizując wagę i okoliczności naruszenia prawa, wziął pod uwagę liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami które zostały wprowadzone do obrotu, potrzebę ochrony życia i zdrowia użytkowników wyrobów oraz czas trwania naruszenia. Prezes UOKiK stwierdził na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, że strona postępowania zakupiła od holenderskiego wytwórcy 2 000 sztuk zabawek, a następnie w okresie od września 2019 r. do lutego 2020 r. udostępniła 175 sztuk pięciu kontrahentom, a 735 sztuk bezpośrednio konsumentom. Ustalenia te nie były kwestionowane przez stronę postępowania. Prezes UOKiK uznał także, że ze względu na

przekroczony poziom migracji boru w materiale zabawki, może ona niekorzystnie wpływać na zdrowie użytkowników zabawki, którymi są dzieci. Podwyższony poziom boru może wywołać reakcje alergiczne, biegunkę i podrażnienie skóry. W związku z tym, zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa dzieci Prezes UOKiK uznał za poważne. Wszystkie te okoliczności sprawiły, że Prezes UOKiK uznał naruszenie przez stronę prawa za poważne.

Uzasadniając podniesiony zarzut strona postępowania argumentuje, że *„problem migracji boru w zabawkach typu slim jest powszechny i jest typowym problemem dla tego typu produktów, a w przypadku produktu będącego przedmiotem postępowania odstępstwo wartości zmierzonych było relatywnie nieznaczne i bieżąco odległe od stwierdzonych przez Prezesa UOKiK w przypadku innych analogicznych produktów”*.

Zgodnie z pkt 3.11 załącznika nr 1 do rozporządzenia w sprawie wymagań dla zabawek, bez naruszenia pkt 3.3 - 3.5, dopuszczalny poziom migracji pierwiastków z zabawek lub ich części nie może przekraczać wartości, o których mowa w tabeli w pkt 13 Części III *Właściwości chemiczne Załącznika II Wymagania szczegółowe w zakresie bezpieczeństwa* Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek (Dz. Urz. UE L 170/1 z 30.06.2009 z późn. zm.). Zgodnie z pkt 13, dopuszczalny limit migracji boru w płynnym lub lepkim materiale zabawki nie może przekraczać 300 mg/kg.

W świetle przepisów prawa nie ma wątpliwości, że tylko zabawka w której wartość migracji boru nie przekracza 300 mg/kg spełnia wymagania i nie stwarza zagrożenia dla użytkowników. Z obu sprawozdań z badań laboratoryjnych wynika, że zabawka będąca przedmiotem postępowania nie jest zgodna z wymaganiami ze względu na przekroczoną dopuszczalną wartość migracji boru z materiału zabawki. Prezes UOKiK nie podziela stanowiska strony postępowania, że fakt, iż na rynku są inne wyroby w których również został przekroczona dopuszczalna wartość migracji boru powinien skutkować zmniejszeniem nakładanej na nią administracyjnej kary pieniężnej. Podstawowym obowiązkiem producenta jest zapewnienie, aby wyrób został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami. Każdy producent odpowiada za wyroby udostępniane przez siebie. Jeśli producent nie jest w stanie spełnić wymagań, nie powinien wprowadzać wyrobu do obrotu. Strona postępowania powołała się m.in. na wyniki kontroli prowadzonych przez Prezesa UOKiK, dotyczących zabawek typu slime, dowodząc tym samym, że była świadoma, że ta grupa zabawek jest narażona na przekroczenie parametru migracji boru. W ocenie Prezesa UOKiK wiedza ta powinna skłonić ją do szczególnej rozwagi przy podejmowaniu decyzji o wprowadzaniu tych

zabawek na rynek i podjęciu takich działań, które zminimalizują ryzyko wprowadzenia do obrotu wyrobu stwarzającego zagrożenie.

Prezes UOKiK nie podziela także zawartej we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy opinii o tym, jakoby uwzględniając niepewność pomiaru na korzyść strony, pierwsze badanie próbki zabawki (wykonane w Laboratorium UOKiK w Lublinie) nie powinno stanowić dowodu przekroczenia wymaganych wartości badanego parametru.

Wyniki zawarte w sprawozdaniu z badań Laboratorium UOKiK w Lublinie są podawane w oparciu o wytyczne metod znormalizowanych, wymagania aktów prawnych i/lub wytycznych dokumentu ISO/IEC GUIDE 98-4:2012 (E). Dla metod ilościowych Laboratorium stosuje zasadę podejmowania decyzji opartą na prostej akceptacji (wg ISO/IEC GUIDE 98-4):

- a) jeżeli wynik pomiaru znajduje się w przedziale określonej tolerancji, lub na granicy tolerancji, Laboratorium stwierdza jego zgodność, ryzyko błędnej akceptacji wynosi do 50% w przypadku wyników zbliżonych do granicy tolerancji,
- b) jeżeli wynik pomiaru znajduje się poza przedziałem określonej tolerancji, Laboratorium stwierdza niezgodność z wymaganiami, ryzyko błędnego odrzucenia wynosi do 50% w przypadku wyników zbliżonych do granicy tolerancji.

W przypadku badanej próbki zabawki *JELLY JAR transparent kod EAN 5907616604026 (próbka 397/2019)* zachodzi przypadek b) tzn. wynik pomiaru (wartość migracji boru z materiału zabawki: 361,67 mg/kg) znajduje się powyżej dopuszczalnej przez normę granicy (300 mg/kg). Niepewność pomiaru wyznaczona na etapie walidacji metody dla tego pomiaru wynosi 263,80 mg/kg. Można ją odjąć od wyniku ale również dodać. Zatem wynik badania z 95% prawdopodobieństwem zawiera się w przedziale (97,87 – 625,47) mg/kg.

Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK podtrzymuje swoje stanowisko, iż strona postępowania wprowadzając do obrotu wyroby stwarzające zagrożenie dla najmłodszych użytkowników naruszyła prawo w sposób istotny, co wpłynęło na podwyższenie kary.

Strona postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdziła, że „*jest producentem zabawki wyłącznie „de lege”, jako podmiot opatrujący zabawkę swoim znakiem towarowym*”. Oświadczyła także, że wytwórca zabawki zapewnił ją, że wyrób ten spełnia wszystkie wymagania dla zabawek, w tym także migracji boru do płynu modelowego.

Jak to już zostało wyjaśnione, w świetle przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku producentem wyrobu jest nie tylko rzeczywisty wytwórca, ale i ten, kto wprowadza wyrób na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym. Taki

przedsiębiorca nie może zwolnić się z odpowiedzialności twierdząc, że rzeczywisty wytwórca zapewniał go o spełnianiu wymagań przez wyrób. Skoro przedsiębiorca bierze na siebie pełnienie roli producenta wyrobu, ciężą na nim wszystkie obowiązki określone w art. 13 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Wśród tych obowiązków jest m.in. konieczność badania w uzasadnionych przypadkach próbek wyrobów udostępnionych na rynku, w szczególności z uwagi na zagrożenie stwarzane przez wyrób. Skoro strona postępowania miała świadomość, jak dużym problemem jest zapewnienie właściwego poziomu migracji boru, powinna dołożyć należytej staranności i we własnym zakresie weryfikować spełnianie wymagań przez wprowadzane na rynek wyroby, a nie tylko opierać się na oświadczeniu wytwórcy.

Mając na względzie powyższe, Prezes UOKiK podtrzymuje swoje stanowisko, iż strona postępowania niewątpliwie przyczyniła się w istotnym zakresie do powstania stanu naruszenia prawa.

Strona postępowania podniosła także zarzut naruszenie art. 97 ust. 3 pkt 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK wskazał, że korzyść osiągniętą ze sprzedaży zabawek *JELLY JAR transparent kod EAN 5907616604026* stanowi suma iloczynu sprzedanych kontrahentom 120 sztuk wyrobów (z uwzględnieniem 55 sztuk zwróconych) i jednostkowej ceny sprzedaży zabawki, wskazanej przez stronę postępowania, tj.: 7,47 zł oraz iloczynu 735 sztuk zabawki sprzedanej konsumentom i jednostkowej ceny sprzedaży – 12,90 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że korzyść ze sprzedaży zabawki *JELLY JAR transparent kod EAN 5907616604026* wyniosła odpowiednio 896,40 zł i 9 481,50 zł, co łącznie stanowi kwotę w wysokości 10 377,90 zł. Strona postępowania nie zakwestionowała tych wyliczeń.

Po ponownym przeanalizowaniu tej dyrektywy wymiaru kary, Prezes UOKiK podtrzymuje stanowisko o prawidłowości wyliczenia korzyści osiągniętej przez stronę postępowania. Prezes UOKiK podkreśla przy tym, że określając korzyść osiągniętą przez stronę, uwzględnił liczbę wyrobów odzyskanych przez stronę postępowania od swoich kontrahentów. Nie można się natomiast zgodzić ze stroną postępowania, że przy określaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej Prezes UOKiK powinien uwzględnić poniesione przez nią w związku z postępowaniem wydatki. Oczywistym jest bowiem, że obowiązkiem producenta który wprowadził na rynek produkt niespełniający wymagań jest jego jak najszybsze wycofanie i ostrzeżenie konsumentów o stwarzanych zagrożeniach. Koszty tych działań nie wpływają na wysokość administracyjnej kary pieniężnej.

Strona postępowania podniosła także zarzut naruszenia art. 81a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Wskazany przepis stanowi, że jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony.

Przesłanka niedających się usunąć wątpliwości występuje, gdy nie ma dowodów i nie ma możliwości ich uzyskania albo gdy dowody wskazują na sprzeczności ustalenia faktów mających znaczenie dla przesądzenia o nałożeniu obowiązku lub ograniczeniu lub odebraniu uprawnienia. Zasada ta oznacza, że wątpliwości faktyczne rozstrzygnąć należy na korzyść strony tylko wtedy, gdy przez reguły oceny dowodów wskazane w art. 80-81 Kodeksu postępowania administracyjnego organ nie jest w stanie ustalić jednoznacznie stanu faktycznego (wyrok NSA z 25 maja 2020 r., sygn. II OSK 3031/19).

W ocenie strony postępowania, zgodnie z dyspozycją przywołanego przez nią przepisu, Prezes UOKiK powinien przy ocenie wagi naruszenia prawa uwzględnić niepewność pomiaru wskazaną przez laboratorium na korzyść strony.

Zastosowanie art. 81a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (tj. zasady uwzględnienia wątpliwości na korzyść strony skarżącej) jest dopuszczalne w sytuacji, w której po zebraniu wszelkiego dostępnego materiału dowodowego stan faktyczny sprawy będzie niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Przesłanka niedających się usunąć wątpliwości występuje zatem, gdy nie ma dowodów i nie ma możliwości ich uzyskania. Zasada ta bowiem oznacza, że wątpliwości faktyczne rozstrzygnąć należy na korzyść strony tylko wtedy, gdy przez reguły oceny dowodów wskazane w art. 80–81 Kodeksu postępowania administracyjnego organ nie jest w stanie ustalić jednoznacznie stanu faktycznego. Wchodzą bowiem w grę dwie (lub więcej) równie prawdopodobne wersje zdarzeń (wyrok WSA w Bydgoszczy z 22 stycznia 2020 r., II SA/Bd 988/19).

W niniejszej sprawie przepis ten nie ma zastosowania. W ocenie Prezesa UOKiK nie ma wątpliwości co do tego, że wprowadzone przez stronę postępowania na rynek zabawki nie spełniają wymagań. Próbkę zabawek zostały pobrane przez uprawniony organ kontroli i przebadane w akredytowanych laboratoriach. Oba wyniki badań (zarówno próbki podstawowej, jak i kontrolnej) wykazały negatywny wynik badań, co zostało udokumentowane w sprawozdaniach z badań. Przypomnieć przy tym należy, że w przypadku wątpliwości co do wyników badania próbki podstawowej (a takowe zgłosiła strona postępowania) rozstrzygające znaczenie dla oceny wyrobu ma badanie próbki kontrolnej.

Wyniki tego badania nie był kwestionowany przez stronę ani w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, ani we wniosku o ponowne rozpatrzenie.

Niezależnie od podniesionych przez stronę postępowania zarzutów, Prezes UOKiK ponownie przeanalizował także pozostałe dyrektywy wymiaru kary pieniężnej, określone w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Prezes UOKiK zgodnie z art. 97 ust. 3 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku uwzględnił przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej na korzyść strony postępowania okoliczność, iż nie były dotychczas prowadzone wobec niej postępowania administracyjne na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w związku z naruszeniem obowiązków tego samego rodzaju.

Ponieważ Prezes UOKiK nie dysponował wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, przesłanka ta nie była oceniana w niniejszej sprawie.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK obszernie odniósł się także do podjętych przez stronę w toku postępowania działań dobrowolnych mających na celu usunięcia skutków naruszenia prawa. W wyznaczonym przez Prezesa UOKiK terminie strona postępowania przedstawiła zrzut komunikatu zamieszczonego na stronie internetowej oraz wydruki korespondencji mailowej z dwoma odbiorcami i fakturę korygującą na okoliczność zwrotu 10 sztuk wyrobu, natomiast pozostałe dowody przedkładane były sukcesywnie, a ostatnie wyjaśnienia w sprawie przekazane zostały w piśmie z 19 lutego 2021 r. Prezes UOKiK zasadnie zatem negatywnie ocenił działania podjęte przez stronę postępowania.

Odnosząc się do przesłanki dotyczącej współpracy przedsiębiorcy z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania stwierdzić należy, że Prezes UOKiK uwzględnił na korzyść strony postępowania wszelkie obiektywne okoliczności zewnętrzne wpływające na podjęcie działań wskazanych w postanowieniu Prezesa UOKiK z 23 kwietnia 2020 r. W pierwotnie zakreślonym 60 – dniowym terminie strona postępowania przekazała jedynie korespondencję mailową z dwoma kontrahentami oraz jedną fakturę korygującą. Mając na uwadze konieczność wykonania badań próbki kontrolnej wyrobu oraz wyznaczenie nowego 30 – dniowego terminu na podjęcie działań określonych w postanowieniu, w związku z negatywnym wynikiem badań laboratoryjnych, podkreślić należy, iż faktyczna realizacja postanowienia Prezesa UOKiK miała miejsce dopiero po 5 miesiącach od daty jego wydania.

Biorąc pod uwagę niewielką ilość odbiorców, którzy nabyli zabawkę, Prezes UOKiK uznał, że określony termin 30 dni był odpowiedni i umożliwił realizację działań dobrowolnych, nawet przy ewentualnym wystąpieniu nieprzewidzianych i niezależnych od strony okoliczności. Strona postępowania w wyznaczonym terminie przekazała dowody, z których tylko i wyłącznie zrzut komunikatu zamieszczonego na stronie internetowej posiadał wartość dowodową. Ponadto, lista dystrybutorów zabawki pozwalająca zweryfikować, czy działania dobrowolne podjęto wobec wszystkich kontrahentów, przekazana została dopiero po trzecim wezwaniu Prezesa UOKiK. Z opóźnieniem, bo dopiero przy piśmie z 9 grudnia 2020 r., przedłożone zostały dowody pochodzące od odbiorców, z którymi strona postępowania komunikowała się znacznie wcześniej w sprawie stanu posiadania zabawki bądź zwrotu wyrobu, uzyskując stosowne informacje. Powyższe wpłynęło zasadnie na podwyższenie wymiaru administracyjnej kary pieniężnej.

Prezes UOKiK dokonał także w ramach powtórnego rozpatrywania sprawy analizy, czy w sposób prawidłowy w toku postępowania pierwszoinstancyjnego rozpatrzono przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i czy w niniejszej sprawie zachodziła konieczność ich zastosowania.

Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w przypadku, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy.

Art. 97 ust. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi natomiast, że w przypadkach innych niż wymienione w ust. 4, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, organ nadzoru rynku, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie skutków naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Przesłanka przewidziana w art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje, Gajewski 2017). Naruszenie prawa nieistotne to naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Zaprzestanie przez stronę naruszenia prawa, to przywrócenie przez stronę postępowania stanu zgodnego z prawem (art. 189f KPA Adamiak 2017). Zgodnie z innym przedstawionym stanowiskiem (art. 189f KPA red. Wierzbowski, 2019) naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Uznać należy zatem, że wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, *etc.* Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej.

W zaskarżonej decyzji słusznie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie występuje. Jak wynika z przekazanych przez stronę postępowania informacji, wprowadziła do obrotu wyrób, który stwarza ryzyko szkodliwego działania niebezpiecznej substancji dla dzieci w ilości 910 sztuk w okresie około pół roku. Prezes UOKiK uwzględnił także, że tylko 55 sztuk wyrobów zostało zwróconych przez kontrahentów. Tym samym uznać należy, że dobro chronione jakim jest życie i zdrowie konsumentów zostało w znaczący sposób naruszone. W związku z tym, pomimo iż strona postępowania zaprzestała wprowadzania wyrobów niezgodnych do obrotu, Prezes UOKiK nie mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na tej podstawie.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, takich informacji nie przekazała także strona postępowania, w związku z czym nie było możliwe zastosowanie odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na tej podstawie.

Aby możliwe było skorzystanie z odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej zgodnie z art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, strona postępowania musi przedstawić w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy

o systemie oceny zgodności i nadzoru rynku. Jak to już zostało obszernie opisane, strona nie przedstawiła ani w wyznaczonym pierwotnie 60-dniowym terminie, ani też w drugim, 30-dniowym terminie wszystkich wskazanych dowodów. Należy zauważyć, że w przypadku każdego z obowiązków Prezes UOKiK wskazał odrębne dowody, jakie strona postępowania powinna przedstawić, aby wykazać ich wykonanie, a w konsekwencji aby możliwe było odstąpienie od nałożenia na nią kary. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli przedstawi w wyznaczonym terminie wszystkie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia.

Odnosząc się natomiast do możliwości odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej zgodnie z art. 97 ust. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku należy zauważyć, że ma on zastosowanie tylko w przypadkach innych niż wymienione w art. 97 ust. 4 ustawy co oznacza, że skoro Prezes UOKiK wydał postanowienie, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy, przepis ten nie mógł zostać zastosowany.

Po ponownym przeanalizowaniu ustawowych przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK uznał, że w niniejszej sprawie żadna z nich nie zaistniała. Administracyjną karę pieniężną za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami należałoby uznać za niezasadną w sytuacji, gdyby Prezes UOKiK błędnie uznał, że wyrób nie spełnia wymagań albo gdyby istniały podstawy do odstąpienia od nakładania tej kary. W przypadku stwierdzenia przez organ prowadzący postępowanie naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 88 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz braku spełnienia przesłanek uzasadniających odstąpienie od nałożenia kary, wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej jest obligatoryjne. W niniejszej sprawie, Prezes UOKiK był nie tylko uprawniony, ale i zobowiązany do nałożenia na stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej.

W świetle powyższego, nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł było w pełni uzasadnione. W ocenie Prezesa UOKiK, kara ta powinna skłonić stronę postępowania do zwiększenia w przyszłości nadzoru nad wprowadzaniem do obrotu wyrobami, a przypadku, gdyby mimo to do obrotu zostały wprowadzone wyroby niezgodne z wymaganiami – do skutecznego i sprawnego ich wycofania, a także do lepszej współpracy z organami nadzoru.

Zgodnie z art. 80 w zw. z art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, a to czy dana okoliczność została udowodniona ocenić na podstawie

całokształtu materiału dowodowego. W opinii organu II instancji w niniejszej sprawie prawidłowo oceniono zebrany w sprawie materiał dowodowy. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK wskazał fakty, które uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł oraz przyczyny, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Strona postępowania w złożonym wniosku ograniczyła się do polemiki z zaskarżoną decyzją, nie przedstawiła jednak żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Jak trafnie stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny *„Nie jest prawidłowy wniosek, że w sytuacji, gdy strona kwestionuje ustalenia organu administracji, a nie przedstawia dowodów potwierdzających jej twierdzenia, na organie administracji spoczywa ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez ten organ”* (wyrok NSA OZ w Katowicach z 20 maja 1998 r., sygn. akt I SA/Ka 1605/96).

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ rozpatrujący wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego należy stwierdzić, że zaskarżony pkt 2 decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-2/38/2021 z 26 lutego 2021 r. jest prawidłowy. Wszystkie okoliczności istotne dla sprawy – w tym okoliczności podnoszone przez stronę postępowania – zostały wszechstronnie rozważone i ocenione, a wydana decyzja jest ich logiczną konsekwencją. Tym samym, pkt 2 decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-2/38/2021 z 26 lutego 2021 r. powinien pozostać w obrocie prawnym.

Mając na uwadze powyższe, organ II instancji orzekł jak w sentencji decyzji. Rozpatrując sprawę na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę postępowania z zachowaniem ustawowego terminu, po przeprowadzeniu postępowania z zachowaniem reguł wyrażonych w art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę postępowania, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uchylecia lub zmiany zaskarżonego pkt 2 decyzji nr DNR-2/38/2020 z 26 lutego 2021 r.

W opinii Prezesa UOKiK, zaskarżona decyzja spełnia wymagania formalne, określone w art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zawarte w niej rozstrzygnięcie jest prawidłowe zarówno pod kątem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia jego celowości i słuszności.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.) strona postępowania zobowiązana jest uiszczyć wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Tomasz Chróstny
Prezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów